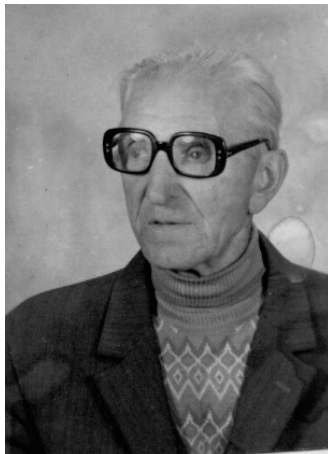

FRANCISZEK KARAFKA (1911-1987)

Urodził się 22 sierpnia 1911 roku w Dusinie. Syn Jana i Katarzyny z domu Naskrent. W Dusinie ukończył szkołę powszechną. Pracował w miejscowym majątku jako robotnik rolny. 10 października 1931 roku powołany został do czynnej służby wojskowej. Odbił ją jako telefonista w 17. pułku ułanów. Do rezerwy przeniesiony został w październiku 1933 roku.

24 sierpnia 1939 roku zmobilizowany został do 15. pułku ułanów w Poznaniu jako ułan-cyklista. Od 1 września 1939 roku sformowany w Śremie pluton cyklistów wycofywał się w kierunku Łęczycy, gdzie stoczył pierwsze walki z Niemcami. Uczestniczył w walkach odwrotowych w kierunku Puszczy Kampinoskiej, skąd przedostał się do Warszawy i brał udział w walkach obronnych. 27 września dostał się do niewoli niemieckiej. Zwolniony z obozu 30 września powrócił do domu.

W czasie okupacji niemieckiej wywieziony został na roboty przymusowe do Niemiec. Po wojnie najpierw pracował w parowozowni PKP w Gostyniu jako robotnik, a następnie w parowozowni Leszno, w charakterze woźnego.

Zmarł 13 marca 1987 roku i pochowany został na cmentarzu parafialnym w Gostyniu.

Informacje Iwony Nowakowskiej – zbiory rodzinne; Związek Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych Koło Gostyń, *Ankieta personalna ZBoWiD*.